

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Csömöri-út 28. szám (Garai-bazár),
ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy hóra 40 (80 fillér) | Félévre 2.40 (4.80 Kor.)
Negyedévre 1.20 (2.40 „ | Egyes szám 20 fillér.

Országos szövetségünk alakuló közgyűlését Budapesten, május hó 6-án, vasárnap délelőtt 9 órakor tartja meg. KészüljeteK sürgösen az alakuló közgyűlésre!

Figyelem munkástestvérek!

Munkástársak! Szövetségünk alapszabálya jóváhagyva kezeink között van, legelső kötelességünk ezek után a teljes megalakulást végezni, hogy szövetségünk megkezdhesse azon ideális s korszakalkotó programjának megvalósítását, amit maga elé kitűzött. Az összes vasuti munkások érdeke, hogy szövetségünk minél nagyobb, minél hatalmasabb legyen, hogy kitűzött céljának könnyebben megfelelhessen.

Dolgozások, agitálások olyan irányban, hogy szövetségünknek minél több tagja legyen.

Válaszlatok mindenütt, ahol vasuti munkások vannak, az alakuló közgyűlésre küldötteket, akik titeket ott képviselnek.

Minden szolgálati hely, ahol 50 tagnál kevesebb van, 1 küldöttet küldhet, minden további 50 tag egy-egy küldöttet, az 50-en felüli töredék egészen tekintendő s még egy küldött választását vonja maga után.

Ahol taggyűjtőivek künn vannak, azt sürgösen küldjék fel, ahol még nincsenek, kérjenek s az előkészítő bizottság azonnal küld annyit, amennyit kérnek.

Munkástestvérek!

Figyeljétek meg e sorokat, járjatok el e szerint, dolgozások szövetségünk érdekében, támogassatok bennünket nehéz, de céltudatos s üdvös munkánk keresztülvitelében. Építsük fel hajlékunkat úgy, hogy bármily erős támadásnak is sikeresen ellentálljon. Dolgoztunk eddig, de dolgozni kell ezután is, ha fél munkát nem akarunk végezni.

Jelszavunk csak egy lehet s ez az: dolgozunk egyesült erővel, hogy szövetségünk minél hatalmasabb legyen.

Testvéri üdvözléssel

*a vasut. munkások
szövetségének előkészítő
bizottsága.*

Ébredés.

(P.K.) Hosszu téli álom után új életre keltik az enyhe, verőfényes nap sugarai a szunnyaító természetet. A megdermedt föld megszabadulva a fagy zsibbaszó zsarnoksága alól, ujult erővel fog hozzá a termelés nagy munkájához, viruló lesz hegy, vögy és rónaság.

Amint a nagy természetnek megvan a maga ideje, amikor önmagával tehetetlenül viseli a reá mért elnyomatás nehéz sulyát, úgy az emberi társadalom egy osztálya, a munkásosztály is teljes megadással tűrte sokáig az elnyomott sorsát, téli álomba merült emberöltőkön át. A Máv. sok ezer számra menő munkásai legtöbbször aludták e hosszú álomot. A Máv. munkásai voltak azok, akik az erőszakos elnyomatás folyán legjobban elszibbadtak, és akik mellett legjobban őrt állt a hatalom, vigyázva, hogy fel ne ébredjenek.

De bármily hosszú is a tél, utáná eljön a tavaszi napsugár, hogy a nagy mindenséget új életre keltse. A Máv. elnyomott munkásai álma sem lehetett oly hosszú, hogy az ébredés ideje el ne érkezett volna.

Egy szép tavaszi napon a felvilágosító fénysugarak bevilágítottak a Máv. munkásainak agyába, felébresztette a régóta alvókat, termékenyen tette az addig gondolkozni nem bíró agyakat és megkezdődött az összesség érdekében folytatott nagy munka: a szervezkedés munkája. Nehéz küzdelemmel, sulyos megpróbáltatások közepette, lépésről-lépésre lehetett csak a nagy munkát folytatni.

Hieronymi valósággal rávetette magát gyenge szervezetünkre, hogy még csirájában megölje. De mint ahogy egészséges fiatal fát a fejlődésben megakadályozni másként nem lehet, ha csak a tövéből ki nem vágjuk,

úgy a mi szabad szervezetünkkel szemben is kudarcot vallott Hieronymi minden erőlködése, csupán azt érte el, mit elődei mindannyian: kiérdemelte, hogy emlékezete a vasutasok között gyűlöletes maradt, mint olyané, aki ténykedéseivel oly sok ezer munka mellett görnyedő embernek jogait lábbal tiporta s a tisztességesebb megélhetésért folytatott becsületes küzdelmet tüzzel-vassal iparkodott megakadályozni.

Am az ő szereplésének korszaka egyszersmind a mi ébredésünk korszaka is volt. A mély álomból felébredt vasuti munkástáborral nem lehetett többé elhitetni, hogy csupán az iga vonása és az elnyomatás az őt egyedül megillető osztályrész. A hosszú álom után olyan életrekelő volt az elnyomottak ébredése, hogy a hatalom lidércnyomása nem volt képes többé a fejlődésnek indult törekvéseket megakadályozni. A sötét agyakba verőfényes napsugarak hatoltak be és természetes működésre bírták az eddig mivel sem törődő elméket.

Tavaszi volt ez, a vasuti munkások igazi tavasza, amelynek éltető hatása új életet öntött a sok ezer elnyomott vasuti munkásnak a hosszú álomban elszibbadt lelkébe. A mi igazi tavaszunk volt ez, amidőn új érzés járta át ezerek szívét, egy szent cél után vágyódott minden kebel.

Az eddig némán hallgató ajkokról hangok repülnek tova, az igazság hangjai s e hangok eljutnak a vasutasok legfőbb urához is. Ma már nem az egyes apró zsarnokoknak besugása az egyedüli hivatott létünkről tudomást adni a magasabb fórumoknak, ma megmondjuk mi magunk nyíltan és őszintén, hogy létezőnk ugyan, de állapotunkat az elsorolhatatlan sok sérelem türehtetlenül nyomoruságossá teszi.

A Hieronyminak és elődeinek kor-

szaka nem volt elég felbátorító még arra sem, hogy némi reményeket támaszthattunk volna arra nézve, hogy valaha lesz vasuti szövetség. Még kevésbé lehetett volna go idolnunk arra, hogy vasuti munkásoknak szövetséget engedélyezzenek, mert hát hogy lehetett volna elképzelni munkást, akinek a nyomorgás közepette még jajveszkelni is szabad?!

Am amily kellemetlen amlékek tapadnak az ő és elődei multjához, annál kellemesebb emléket hagyott maga után utódja, Vörös László, akire minden tartózkodás nélkül elmondhatjuk mi is, de meg kivétel nélkül az összes vasutasok is, hogy ő volt távozása napjáig az egyedüli miniszter, aki a vasuti alkalmazottakat nem tekintette az állam rabszolgáinak, hanem elismerte, hogy e tábornak egyes tagja ember és nélkülözhetetlen tényezője e nagy állami intézmény fentartásának. Vörös László rövid ténykedésével fényesen bebizonyította azt, hogy azért, mert valaki miniszter, nem feltétlenül szükséges minden emberi érzésből ki-
vetköznie.

Bármily igaz legyen az az állítás, hogy a jövőbe látni nem lehet, mi még sem mondhatjuk, hogy teljesen reménytelenül állunk a Vörös László távozása után, nem pedig azért, mert az ő utódjának, Kossuth Ferencnek már csak a személye és nagy neve is azt a hitet kell, hogy táplálja bennünk, hogy elődje példájára ő is elismerésre és hálára fogja kötelezni a vasuti munkásokat, mindazon sérelmek eltüntetésével, miket elődje nem orvosolhatott s komoly megfontolás tárgyává teszi kívánalmainkat és meg fogja mindannyira találni a kellő orvoslás módját.

Mi hisszük és reméljük, hogy aki-

nek nevéhez az elnyomottak felszabadítása körül folytatott nehéz munkának emléke fűződik, e hitünket tetteivel csak megerősítheti, de csalódásra okot nem ad.

E reményünk igazolására nem kell, hogy sok ideig várakozzunk. A Szövetségünk megalakulásának nagy munkája előtt állunk.

Az alapszabályainkat még Vörös László jóváhagyta, de a megalakulás munkája, valamint a szövetségünk további működése már a Kossuth Ferenc működési ideje alatt fog megtörténni, ami elég alkalmat fog nyújtani arra, hogy tisztában legyünk azzal: *dolgozunk-e úgy, mint a Hieronymi korszakában, avagy haladhatunk-e azon az uton, amelyen az utóbbi időben haladtunk?*

Mi dolgozunk minden körülmények között. Szövetségünket felépítjük arra az erős alapra, amelyen minden viharral szemben megállja a helyét és a közjónak mindég üdvös szolgálatot tesz.

Előre, munkástársak! Az építés munkája megkezdődött. Magunknak építünk: nagyot kell építenünk. Ha vihar jön, szembenézünk vele. Ha napsugaras idő következik, annál vigabban dolgozunk. De dolgozunk, építünk, mert ezt kívánja tőlünk önmagunk, családunk, osztályunk érdeke s a nagy Jövendő, amelynek katonáivá szegődünk.

Lázás munka.

Nem tudjuk másként nevezni azt a munkát, amely szövetségünk alapszabályainak közhírré tétele óta a vasuti munkásság között országszerte részben már folyik, részben pedig már folyina kellene. Lázás ez a munka, ahol már folyik, lázasan kell folyina min-

denütt, ahol csak vasuti munkás robotol ebben az országban, ahol csak hull a verejtékcsepp, amelyet aranyrá fagyasztanak az állam s a magánvasutak részvényesei.

Magától értetődő, természetes valami most, hogy minden öntudatos vasuti munkásnak legelső és legnagyobb gondja a Szövetség ügye.

Aki még nem tagja a szervezetnek, annak azonnal be kell lépnie a helyi csoportba.

Aki már tag, azonnal fogjon hozzá új harcosok szerzéséhez.

Ahol még nincs helyi csoport, ott azonnal toborozni kell elegendő tagot a csoport megalakításához.

Ahol még nem ismerik a Magyar Vasutast, ott agitálni kell a lap s a Szövetség érdekében.

Ahol pedig már van helyi csoport, ott sürgősen értekezletet kell összehívni s ott megválasztani a Szövetség alakuló gyűlésére a küldötteket, mert a központi előkészítőbizottság már kitűzte a jövő hónap 6. ikára az alakuló közgyűlés időpontját és feltétlenül szükséges, hogy az alakuló közgyűlésen mennél több kiküldött mennél több tagot, mennél több erőt képviseljen.

Szövetségünk megalakítása csak hetek kérdése. Akadály nincs előtte többé. De megszilárdulása, kifejlődése, elhatalmasodása előtt még két óriási akadály áll: a *közöny* és a *tudatlanság*, még pedig a vasutasok közönye és tudatlansága.

Ez a két akadály végzetes lehet: megölheti az egész Szövetséget, megteheti azt, amire hivatalos üldözés sohasem volt és nem lesz képes. Szerencse, hogy ennek a két ellenfélnek legyűrése egyedül mirajtunk mulik. Mirajtunk, vasuti munkásokon, akikben már felébredt az öntudat s az érzék osztályunk életérdekei iránt.

Ha mi fáradhatatlanok vagyunk az agitációban, a fölvilágosítás munkájában, ha nem lesz munkástársunk, akivel szeretettel ne foglalkozzunk s ha összejövünk vele, meg-

A „Magyar Vasutas“ tárcája.

Éjszaka.

Irta: Kemény József.

Pali: *(felkönyököl ágyában, hallgatózik. Mellette nyugodtan alszik kis öccse. A szoba sötét, csupán a tűzhely ajtaján világít egy kerek piros folt. Odébb mintha csecsemő gügyögne anyja kebelén.)* Istenem, a papa még nincs itthon! *(Kívül a toronyórák 11-ét konganak.)* Tegnap ilyenkor már itthon volt. Ma még több a dolog? Én bizony nem lennék vasuti.

Pista: *(fölríad)* Mi az, az?

Pali: Ugy-e te se lennél vasuti?

Pista: Miért? Hisz oly szép aranysipkája van a főnök urnak. Láttam egyszer, mikor ebédet vittünk a papának a raktárba. Mikor Eszti született.

Pali: Te csacsi, nem lehet ám mindenki főnök. A főnök ur nem guríthat petróleumos hordókat. Neki tiszta a keze, a ruhája. Ő ir az irodába.

Pista: *(aludni akar.)*

Pali: Te, én már három napja nem látam a papát.

Pista: en se.

Pali: Délben nem láthatjuk, mert már anya nem beteg és ő hordja az ebédet. Reggel ötkor már elmegy: messze van az

állomás. Nem szabad elkésni a fölolvásról. Akkor még sötét van. Csöndben öltözködik, hogy mink föl ne ébredjünk.

Pista: Ugy-e a Fekete bácsi is vasutas?

Pali: Az.

Pista: Hát ő miért jön már hétkor haza?

Pali: Mert ő a pályafőntartásnál dolgozik.

Pista: Mi az: pályafőntartás?

Pali: Nem tudom.

Pista: Hát a papa?

Pali: A teherárúnál. Egyszer, mikor anya sirt, hogy miért köll a papának annyit kinlődnia, azt mondta a papa, hogy a teherárúnál sok a... tranzító.

Pista: Tran... mi lehet az?

Pali: Nem tudom, a német olvasómban nincs meg. Valami rosz lehet. Azt mondta a papa, hogy ezt már nem lehet soká birni. Az urakban nincs jóakarát. S nagyot ütött az asztalra.

Pista: Én sirtam akkor. Megijedtem.

Pali: Már próbáltak sztrájkolni. Anya mondta.

Pista: Mit próbáltak?

Pali: Hát nem dolgoztak.

Pista: Aztán?

Pali: Aztán jöttek az urak és lármáztak. Aztán jött a főnök ur és azt mondta, aki nem akar dolgozni elmehet.

Pista: És elmentek?

Pali: Dehogyan mentek; megint dolgozni kezdtek.

Pista: Hát mi sohase beszélgethetünk a papánkkal? A Kissék minden este beszélhetnek a papájukkal. És vasárnap templomba mennek vele. Egyszer Gyurica viszi a zsol-tárt, egyszer Zsófi.

Pali: Hja, a Kissék papája már hatkor kijön gyárból. Vasárnap meg szünet van.

Any a: *(fölríad a csecsemő sírására; csitítgatja. Aztán fiukhoz)* Hát ti miért nem alusztok?

Pali: A papáról beszélünk.

Any a: *(sóhaj)* Aludjatok szépen! *(Kívülről nehéz léptek hallatszanak.)* Már jön, meg ne tudja, ébren vagytok!

Munkás: *(kívül)* No én szerencsésen haza vergődtem éjféltre.

Másik munkás: *(kívül)* Nekem van még jó félóranyi utam. Hogy hatra vissza-érek-e ebben a hóban, szélben, Isten tudja? No ugy-e nem mert szólni senki a fölügyelő urnak! Hogy a multkor hajnali 2-ig, 3-ig tartott a munka.

Munkás: Félti a kenyerét mindenki.

Másik munkás: Inkább tür a szakadásig.

Munkás: Azért hiányoztak ma is vagy tizen.

Másik munkás: No, nekem se sok kell, hogy holnap a vackomon maradjak. Csupa seb a kezem, lábam. No, jócakát!

Munkás: Jócakát! *(A küszöb előtt le-
veri csizmájáról a havat és óvatosan benyit.)*

ne magyarazzuk neki kötelességeit önmaga és munkástársai iránt, ha nem lesz alkalom, amelyet fel ne használnánk munkástársaink felrészására, lelkesedésének felébresztésére a közügy iránt, — akkor nyert ügyünk van. Legyőztük a két nagy ellenséget, megtörtük a közönyt, amely ma még ezer és ezer munkástársunk lelkére fekszik és elűztük a sötétséget, amely még ezernyi vasutas-koponyában uralkodik.

Ne mondja senki, hogy egy emberrel több vagy kevesebb nem számít. Senki se huzza ki magát a szervezés és az agitáció szakadatlan, fáradtságos, de gyümölcsöző munkája alól azzal a kifogással, hogy egy ember ugyanis keveset tehet, vagy hogy vannak ügyesebben beszélő, több tudással rendelkező munkástársak, agitáljanak azok. Az ilyen kifogás üres, az ilyen kifogás csak ürügy az elmaradásra a közös munkából. Pedig a szervezet eredményeinek áldásában mindnyájunknak lesz részünk, legyen része az érte folyó munkában is minden vasuti munkásnak!

Vegyétek ki a részleteket mindannyian és magyarazzátok el közönyös vagy tudatlan munkástestvéreinknek, miért alakul a Szövetség s mik a távolabbi és közelebbi céljai. Világosítsátok fel őket követeléseinkről, részletesen ismertessétek meg velük, miért követeljük mi a vasuti munkások véglegesítését, miket kíván a pályafentartási, raktári és szertári munkások memorandumunk, miért kell folyton sürgetnünk a már elrendelt, de életbe még nem léptetett munkás-választmányok felállítását, mennyi előnnyel fog járni az évi szabadság rendszeresítése, mennyi minden reformot követelünk s fogunk kivívni a nyugbérpénztár körül s a betegpénztár újalkotása ügyében, milyen áldásos eredményű lesz egyéb követeléseink teljesedése, pl. az akkordmunka eltörlése a munkás keresetének növelésével stb.

Főként pedig fektessetek súlyt annak megértetésére, hogy mindezen követelések telje-

sedése lehetetlen lesz szervezettség nélkül a jövőben, aminthogy lehetetlen lett volna kivívunk eddigi eredményeinket a múltban. **Önérdékének és társainak árulója az a munkás, aki ellensége a Szövetségnek és kolonc a többiek nyakán, aki nem tagja annak.**

Ezt mondjátok meg minden közönyösnek, ezt magyarazzátok meg minden tudatlannak. S ha nem lesz közönyös, nem lesz tudatlan közöttünk, nem is lesz akadály jogos követelésünk előtt. 40,000 vasuti munkás egy táborban — tudjátok mit jelent ez? Azt, hogy *nincs hatalom, amely legázolhatna bennünket.*

SZEMLE.

Vasutas önjelöltek.

Boldog egy ország ez a Magyarország! Kezdődnek az új választások és az adó végrehajtások. Nekünk, vasuti munkásoknak legfeljebb az utóbbi örömeiből jut osztályrész. A polgári jogok legszebbikének, a választási jognak a gyakorlásáról nálunk nem lehet szó, mivel választási jogunk nincsen. A választási jog a mai rendszerben olyan kiváltság, amelylyel csak az állítólag «*az arra érettek*» rendelkeznek. Hogy milyen alakok ezek a «*érett urak*», legjobban bizonyítja az életveszélves tolongás, az az élet-halál harc, amely a képviselői mandátumokért folyik. Ahány stréber, ahány kapaszkodó lovag van ebben az országban, mind képviselői mandátumért harcol. Különböző jogcímek, különböző társadalmi osztályok érdekképviselete az ürügy a stréber had tolongásának. Ahol ily nagy a vásári zsvivaj, ahol licitáció folyik a mandátumért, mért maradjanak el azok az urak, akik a vasutasok hátán szeretnének felkapaszkodni a dicsőség polcára? Kik ezek az urak, akik elmaradhatlanul ott vannak mindenütt, hogy szereplési és törekvési betegségüket kielégítsék? Turtsányi, Sarlay, Krivácsi és Czövek hivatalnok urak ezek, — kik nem tudjuk mióta tartoznak a közélet jelesei közé. Bizonyára ezek az urak és a képviselői mandátum egy anyaméhben születtek. Nem kívánhatjuk, hogy ezek az urak, kiket jól ismerünk, legyenek az utolsók a stréberes szárguldo hadában.

Szegény vasutasok! Nyolcvanezren vagyunk, kik fáradtok a mindennapi élet küzdelmeiben és e hadsereget tevő ember tömeget a legkisebb kategória, a hivatalnoki osztály akarja képviselni a parlamentben. Azonban ezek az urak rosszul számítanak. Elfelejtik, hogy sok az eszkimó és kevés a foka. Szinpadi látványossággal felér az a jelenet, hogy sorakoztatják a szegény, öntudatlan vasutasokat ezek az urak saját érdekükben. Elfelejtik azonban, hogy ha még ténylegesen lehetne is szó a mai viszonyok közt a vasutasok képviseletéről, s mai választási rendszer szűkkebltsége mellett nincs olyan választókerület, ahol a vasutas választók számottevő többséget tennének ki. Semmivel sem lehetne szebben és jobban jelmezni a mai választási rend tarthatatlanságát, mint hogy ezek a gáncs és félelem nélküli ismeretlen lovagok, a stréberkedés bizonyítványával akarnak fellépni az ismeretlen választók előtt. Mert nem a stréberkedés eklatáns bizonyítéka-e az, hogy bizonyos ürügy alatt magas állású urak bizonyítványával ellátva akarnak maguknak képviselői mandátumot szerezni. Hiszen ilyen hivatalnoki karból való lovagok ültek már a parlamentben, a széles fenék jogával felruházottan. Ott van Dobieczy, Kovács stb. vasutas hivatalnoki képviselő urak, akik nem voltak egyéb mások, mint minden kormány tetteire fejbőlöntő bálintok.

Hát csak játszák ezek az urak továbbra is kised játékaikat. Igazán kéjes örömmel szemlélhetjük, hogy micsoda buzgósággal igyekeznek a multak bűneit egymás fejéhez vágni ezek az éppen nem tiszteletreméltó urak. Még nincs is kerület, amely jelölte volna őket, már is vesznek a koncon. Az érdek, a besugások, az előléptetések, a kortesszolgálat után mind napfényre kerülnek. Azok az urak, akik ily hervadatlan érdemekkel rendelkeznek, méltók rá, hogy képviselői türelmi bárcát is kapjanak.

Azonban kérjük őket, hogy a vasutas boldonításban tartsanak meg bizonyos rendszert. Ha küldöttséget menesztenek a pártkörökbe, keressenek legalább szónokot is, kik beszélni is tudnak. Ne hozzák oly kelemetlen helyzetbe a vasutasok főpatronusát, gróf Batthyány Tivadart, hogy önönmagához kelljen beszélnie. Mert hiszen az ostobaság és nevetségesség ikertestvérek. A strébereskedésben is kell lenni bizonyos taktikának, máskülönben bele öli magát a nevetség mély tengerébe. Ha országos vasutas gyűlést hívnak egybe az urak, mint tették most vasárnap is, legyen legalább erkölcsi bátorságuk azt meg is tartani. Vagy talán jó szimatoló érzékük van az uraknak, hogy előre megérezték a hangulatoknak nem rózsás megnyilvánulását? Mindenképpen méltók ezek az urak egymáshoz és mi szeretettel üdvözljük őket. Szeretettel üdvözljük, mert alkalmat adtak reá, hogy tőlük még elzártan élő kinevezett kartársainknak bizonyíthatjuk, hogy az összesség érdekének széles köpönyege alá a hivatalnok urak egyéni érdeke van elrejtve. Folytassák tehát nemes munkájukat, mert ha parlamentben ülhet «*bizonyítékok hiányában*» miniszter, akkor ülhet «*bizonyítékok hiányában*» vasutas képviselő is.

Választások.

Az ország lakossága itt a győzelemtől most, az új választások előtt. Nem szívesen vegyitünk tehát ürömcsoppet az öröm csordultig teli poharába. Mégis kénytelenek vagyunk azonban figyelmeztetni munkástársainkat az áltaiános mámor korai idejéről. Tudjuk és számolunk vele, hogy bizonyos merészség az általános diadaléretet közepette észre venni a fényes napon egy parányi foltocskát. Mi azonban e lapok hasábjain mindig meggyőződésünkhöz hiven irtunk a vasuti munkások hangulatáról, vágyairól és törekvéseiről, függetlenül az általános politikai és gazdasági viszonyoktól.

Ugy érezzük magunkat e lap hasábjain, mint egy apró sziget a végtelen nagy tengerben, amelynek háborgó hullámai nem csaphatnak keresztül rajtunk. Éppen ezen oknál fogva nem áltatjuk magunkat vérmes illuziókkal, hogy a mostani választások a mi gazdasági és társadalmi helyzetünkre befolyással volnának. A vasuti munkások nagy részének nincs befolyása a választások esélyeire. A vasuti munkások kívül állnak az alkotmány sáncain, nincs szavazati joguk, amely jog befolyásával érdekeik képviseletét bevihetnék a képviselőházba.

Azonban kell, hogy érdekelje munkástársainkat az a mozgalom, amely a parlament reformálásáért indul meg. A mai viszonyok közt csak egy társadalmi osztály van képviselve a parlamentben, az az osztály, amelynek vagyona van.

Évtizedek óta tapasztalhatjuk, hogy minden munkásvédelmi intézkedésekben hátul kullongunk a művelt országok közt és ennek egyedüli oka, hogy a munkásosztály nincs képviselve a parlamentben. A vasuti munkásoknak is tudniuk kell, mit jelent az, hogy ha hus az ő husukból, vér az ő vérukból képviseli érdekeiket az ország törvényhozásának termében. Szegényünkre válik, hogy mi, akik az alkotó elemei vagyunk minden jónak és szépnek, csak néma szemlélői vagyunk a választási hadjáratnak. A mai választási rendszer csak rabszolgának, de nem

A n y a: Te vagy, András?

M u n k á s (halkan): Még fõnn vagy, anyjuk?

A n y a: Gyujtsd fel a lámpát. A tizhelyen találsz egy kis káposztát.

M u n k á s: Kõll a fenének! Ehetnék is ilyenkor az ember! (Vetkõzik.)

A n y a: Gyujtsd föl hát a lámpát!

M u n k á s: Minek? Még fölbrednek a fiuk. Már vagy két hete nem láttam a képüket. Amikor meg látom õket, úgy veszem észre, félnek tõlem. Vasárnap is, hogy délután háromig kõllött dolgozni, aztán rosszkedýuen gunnyasztottam az ágy szélén, még a pipa se esett jól, csak jön a Pali, sir, oszt ezt kérdi, minek haragszom rájuk, hogy egy héttig se nézem meg õket, ha meg elibém kerülnek, úgy nézek rájuk, mint a vasvella!? Teremtésit ennek a cudar életnek!

P i s t a (szepegve bujik Palihoz).

A n y a (csitítja a felriadt csecsemõt).

M u n k á s: Add csak ide, anyjuk, hadd fogom egy kicsit szegény árvát. (Leül a gyermekkel az ágy szélére.) Hát te belõled mi lesz porontyom?

P a l i (Pistához sugva): Csak én egyszer nagy lehessek!

P i s t a (álmosan): No?

P a l i: Megmutatnám az uraknak, hogy a munkás is ember.

Vasutasmunkás-bizottságok Württembergben. A «Schwäbische Tagwacht» írja: Az államvasuti műhelyek munkásai nagyon hálásak lettek volna érte, ha a porosz kir. miniszteriumnak a munkás-bizottságokról szóló rendeletei oda irányultak volna, hogy a munkás-bizottságoknak miről több jogot adjanak, kiváltképpén pedig, hogy a munkás-bizottságokat is meghallgassák az akkordberek vagy árszabások és a bérkérdések megállapításánál, valamint a büntetések kiszabásánál is és így tovább. A rendeletben álló «Jól megfontolt vélemény-nyilvánítás a különböző kérdésekről», fájdalom, csak a papíron van meg, mert a legtöbb előjáró a munkás-bizottságokat éppenséggel nem kérdezi meg. A porosz államvasuti műhelyek munkás-bizottságainak ez év január havának 6-án tartott tanácskozásán tudatták a bizottságokkal, hogy a vezérigazgatóság maga fogja egybehívni a munkás-bizottságokat a következő négy héten belül az új munkabérendtartás szabályozásának tárgyalására; még ma, április elején, sem tudunk erről a tanácskozásiól. Így könnyen arra a feltevésre juthat az ember, hogy a vezérigazgatóság a munkások sérelmeiről és kívánságairól nem akar tudomást szerezni, különösen pedig nem akarja hallani azt a sok panaszt, mely a legutóbbi tanácskozás alkalmával szönyegre került.

De mit szóljunk mi, akik még most is hiába várjuk a Vörös munkásválasztmányok felállításáról szóló rendeletének végrehajtását?!

A nemzetközi szállítómunkás-szövetség jelenti nekünk Hamburgból:

A norvég kikötő-munkások *kragerói* küzdelme a munkások győzelmével végződött, a munkaadók elismerték a munkások szervezetét.

A *hamburgi* tengerészek sztrájkja nagyon kedvezően áll, mert — hála a külföldi bajtársak iparkodásának — nagyon kevés sztrájk-törő érkezik Hamburgba, de azért reméljük, hogy minden bajtársunk keményen fog továbbra is ügyelni, hogy a hamburgi gőzösök legénységüket ne tudják a külföldi kikötőkben kiegészíteni, vagy hogy vigyáznak, ha talán mégis ügynökök találnának felbukkanni, akik sztrájk-törőket próbálnak toborozni. A hajómesterek hajlandók volnának a tengerészek havi fizetését 5 márkával emelni, ez azonban nem elégíti ki a tengerészeket, mert a túlorázás szabályozása és az élelmisszerrrel való ellátás kérdése sokkal fontosabb. A hamburgi kikötő-munkások kinyilvánították, hogy a sztrájkolókkal szolidárisak. Hogy ha a sztrájk-törők ideözönlését kemény kézzel megakadályozzátok, a győzelem a mienk lesz.

Az orosz vasutasok újból általános küzdelemre készülnek elő. A Kurszk-Szebasztopol-i vasútvonalon rendkívüli védőintézkedéseket rendeltek el. Az áruszállítástól időről-időre nem kevesebb, mint 21 vonalszakasz van egészben, vagy részben elzárva, köztük a cár birodalmának északi, középső és déli vasúthálózata, továbbá az egész transzbaikáli és transzkaukázusi vonal, hasonlóképpen a Taskenken átvezető középpázsiai vonal egész hosszában.

A svédországi Stockholm-Rimbo-i vasút alkalmazottai eredményesen befejezett bérmozgalmukkal olyan bértarifát vívtak ki maguknak, mely az ország magánvasutainak mindennemű bér-árszabálya elé példányképpül állítható.

A spanyol vasuti személyzet helyzetét Olivares szaktársunk rendkívül elszomorítóan rajzolja, mert Spanyolország 75,000 vasuti alkalmazottja tökéletesen szervezetlen. A propaganda fő-eszközét, a «Vasutasok Szószólójá»-t, melyet eddig kiadtak, segélyeszközökben való hiány miatt be kellett szüntetni.

A déli vasut székesfehérvári munkásaihoz!

A nemzetközi tőkének egyik hatalmas vállalata a cs. kir. szab. déli vasutársaság. Jobban semmivel sem lehet bizonyítani, mint az ilyen társaságokkal, hogy a kizsákmányoló nagy tőke nem ismer sem országkorlátokat, sem nemzetiséget, csupán egyet:

minél több hasznot kiperéselni a vállalataiból, munkásainak munkaerejéből.

Államférfiaink, kiknek a hazafiasság csak ajkukon és nem a szívében van, minden vállalatot, amelyben az idegen nagytőke viszi a szerepet, kegyes pártfogásban részesítenek.

A kereskedelmi miniszterium poros aktái sokat tudnának arról beszélni, hogy milyen esetekben és hányféle támogatásban részesíti a magyar állam a cs. kir. szab. déli vas-pálya társaságot. De olyan kikötésről, hogy a magyar közönség pénzét külföldre vivő társaság magyar munkásainak becsületes és tisztességes bért tartozzék fizetni, a magyar állam és a cs. kir. szab. déli vas-pálya társaság között szó sincs.

Erre mutatnak azok a nyomoruságos bérviszonyok is, amelyek a déli vasutársaság legtöbb munkásával rendelkező városban, Székesfehérvárott uralkodnak

Lássuk csak ezeket az állapotokat.

A munkaidő tulságos hosszu, a bérek nyomoruságosak. A raktári munkások 2 korona és 40 fillér, pályafentartási munkások 1 korona és 60 fillér, ipari munkások 2 korona 40 fillértől 2 korona 60 fillérig terjedő bért, a fűtők pedig 2 korona és 60 fillért keresnek. Ezért a bérért adják oda a déli vasutársaság egyedüli kincsüket: munkaerejüket.

Nem szökik a vér az arcukba a címeiket nem nélkülöző igazgató és részvényes uraknak, hogy munkásaik, kik verejtékes és nehéz munkával nekik pompát, vagyont és jólétet teremtenek — éheznek, rongyoskodnak, a lassu — de biztos — éhhalálal küzdenek?!

A tőkének, amelynek nincs se szíve, se lelke, a tőke, amely keresztülgázol ezer és ezer ember érdekein, a déli vasut kikapartozott irodáiban sem könyörületes.

Bármilyen gazdag és hatalmas legyen is egy nagy tőkések-ből álló részvénytársaság, munkásainak önszántából, saját nagylelkűségéből még nem adott egy krajcárt sem. A milliomos cs. kir. részvényeseknek a déli vasutársaságnál is csak egy érdekük van: minél több osztalékot zsebrevágni az év végén. Minden tö.ekvést, amely a munkások helyzetének javítására irányul, egyenlőnek tekintenek a részvényértékek csökkenésével.

Azonban, ha a dús-gazdag déli vasutársaság nem is törődik munkásaival, a munkásoknak meg kellett már unniok ezeket a szegyénteljes állapotokat.

A székesfehérvári déli vasuti munkások is öntudatra ébredtek már. Tudják, hogy ők is emberek, husból és vérből valók, akiknek éppen olyan joguk van, mint a vasuti részvényes uraknak, hogy mint emberek éljenek, nem mint igavonó állatok rágódjanak az odadobott kegyelem alamizsnán.

Székesfehérvári déli vasuti munkások! Legyen már egyszer vége átkos és közönyös téllenségeteknek! Szervekednetek, egyesülőtök kell, ha nem akartok nyomorogni, hanem nehéz munkátok után emberséges módon élni.

A szervezkedés nagy munkája most folyik mindenütt az egész országban. A déli vasutársaság budapesti munkásai félelem nélkül csatlakoztak céltudatos szervezkedésünkhöz.

Napról-napra emelkedik azon déli vasuti munkásoknak száma, akik tudatára ébredtek annak, hogy csakis ugy érhetnek el jobb munkaviszonyokat és becsületes megélhetést, ha egyet akarva, szervezetbe tömörülnek.

Értsétek meg székesfehérvári munkás- és kartársaink, hogy azért kell szervezkednünk, mert az egyedül álló munkás semmivé tör-pül a hatalmas és dús-gazdag társasággal szemben, míg az egyesülés nagy erőt jelent.

Ébredjétek ti is öntudatra, hiszen az öntudatlan munkás magába fojtja keserűségét, némán türi sorsát és megadással huzza tovább az igát. Ha pedig egymást megérteni igyekeztek és egy akarattal a szervezkedés

munkájához fogtok, megváltozik a helyzet. Megtanultok tisztán látni, megismeritek a szervezkedésben rejlő nagy hatalmat és akkor eljön az idő, hogy nem titokban kell panaszkodnotok, hanem férfiakhoz méltóan fogtok helyzetetek tarthatatlanságára reámutatni és emberséges viszonyokat követelni.

Legyetek tisztában azzal székesfehérvári munkástársaink, hogy minden kezdet nehéz. De ne riadjatok vissza semmiféle áldozattól, mert ha már a Máv. munkásai is szabadon szervezkedhetnek, ti is ki fogjátok azt magatoknak küzdeni. Minden szervezetnek keresztül kell gázolni a megfélemlítés, a be-sugások, a megrendszabályozások intézkedéseiben. Harc nincs áldozat nélkül, áldozat nincs harc nélkül és — eredmény nélkül.

Ha a déli vasutársaság felhasználja a megfélemlítés minden módját, hogy benneteket eltérítsen a szervezkedés útjáról, legyetek ügyesek és előrelátók, de ne hagyjátok magatokat az igaz ut ösvényéről letéríteni.

Mert ha ti félelemből visszavonultok a szervezkedéstől, akkor igazán úgy fognak veletek bánni, amint azt a részvényes urak nagy étvágya kívánja.

Ha azt akarjátok, hogy szervezettek legyetek, ha azt akarjátok, hogy munka- és bérviszonyaitok javuljon, akkor férfiasan, bátran és félelem nélkül csatlakozzatok a vasuti munkások országos szövetségéhez.

Jelszavunk csak egy van, akár állami, akár magántársaság alkalmazottai vagyunk. *Testvérek vagyunk az elnyomatásban, testvérek leszünk a harcban, a küz. elemekben is.* Egy mindnyájunkért, mindnyájunk egyéért!

Déli vasuti munkás.

„Betiltom!”

Beküldötték nekünk a következő rendőrkapitányi végzést:

Munkács város rendőrkapitányi hivatalától.

941. szám.
906 Rkp.

VÉGZÉS.

Amennyiben vasutai előjáróság a gyűlés engedélyezését nem véleményezte annak megtartását betiltom.

Ezen rendeletem ellen vétőket szigorúan büntetni fogom.

Munkács, 1906 április 8.

(P. H.)

(Olvasatlan aláírás.)

A betiltott gyűlés a szervezkedő gyűlésnek készült s a mi szövetségünk hívei hívták össze, világos tehát, hogy a munkácsi «vasutai előjáróságot» (mi az ördög az a vasutai? talán a kapitány ur tudja) az a cél vezette a gyűlés betiltatásával, hogy a munkásszervezkedés elé gátat vessen.

Az ismeretlen «vasutai előjáró» urtól azt kérdezzük tehát:

hogyan, mi jogon merészkedik gátolni a Máv. munkások szervezkedését, midőn az igazgatóságnak s a kereskedelmi miniszteriumnak egész rendeletsorozata biztosítja már szervezkedésünk szabadságát?

Hogyan mer az a munkácsi Mauthner diadala ellentétbe helyezkedni ezekkel a rendeletekkel és kitenni magát annak, hogy be-sugásért felettes hatósága kötelességéhez képest felelősségre vonja?

Az illetékes Máv. hatóságot pedig kérdezzük:

hajlandó-e érvényt szerezni saját rendeleteinek és vizsgálatot indítani ebben az ügyben már csak azért is, hogy elejét vágja annak, hogy a Máv. apró basái ilyen módon kiszolgáltatassák a rendőrbasáknak a Máv. munkásokat?!

Van szavunk ahhoz az alakhoz is, aki Munkács teljhatalmu urának hiszi magát. Felhívjuk a nyilvánosság előtt, hogy mutassa meg azt a törvényparagrafus-t,

amelyiknek alapján neki joga volna egyáltalán gyűlést betiltani,

mutasson fel legalább egy olyan miniszteri rendeletet, amelyik előírja a szervezkedő gyűlések betiltását;

adja elő azt a jogcímet, amelynél fogva ő a hozzá érkezett hivatalos beadványok sorsát külső személyektől, pl. «vasutai előjárók»-tól teheti függővé;

álljon elő vele, mily címen szolgáltatja ki a munkások gyűlékezési jogát privát személyeknek, pláne akkor, midőn még a leginkább érdekelt Máv., mint munkáltató sem gátja többé a muokásjogok érvényesülésének!

Ha pedig ilyen törvényt, ilyen rendeletet felmutatni nem tud, minthogy nem is tudhat; ha jogcíme, ürügye erőszakosságának elkövetésére nincs, akkor kénytelenek vagyunk egyéb hátteret keresni a szeszély mögött. Ok nélkül senki sem él vissza hivatalos hatalmával. Mi *haszna* lehet tehát a kapitány urnak a jograbláshól, amely jogállamban állásába kerülhet? Talán csak nem atyafia valami zsiromdista aszaltszilvalovagnak?

A rendőrkapitány ur galád eljárásának okát azonban nem mi vagyunk hivatva keresni. *Hivatalos hatalommal való visszaélés* bűncselekménye forog fenn s ha az új kormányzat igazán szíven hordja a magyar szabadság érdekeit, ha az abszolutizmusnak igazán ellensége, ha a jograblást valóban nem akarja eltűnni — módot talál arra, hogy szétpukantsa az ilyen apró békákat, amelyek ökörré akarják felfujni magukat.

Döntés előtt.

A magyarországi öntudatos szervezett vasuti munkások vasárnap fogják kiállani szervezkedésük erejének tűzpróbáját. A Turtsányi-féle banda, a zsebrák-párt, a furfangosság, az ámitásnak minden kigondolható eszközét igénybe veszi, hogy az öntudatos munkások diadalát megheiusítsa.

De mi is résen vagyunk. Tudjuk taktikáinkat, ismerjük terveiket és látjuk céljaikat. A konzum javadalmazott állásait felosztani a közkereseti társaság tagjai között, ez a tervük. Ami fizetett állás a vasuti alkalmazottak önkormányzati intézményeiben van, ezek az urak már majdnem mind lefoglalták maguknak. De az éhes embernek evés közben jön meg az étvágya. A Turtsányi—Breuer-féle cégnek, amely közel áll a csódhöz, nem elég a hivatalnoki fizetés, nem elég az alamizna-szövetségben önmaguk által kiszabott tiszteletdíj, kellene még más állás is, hogy a gombamódra szaporodó hitelezők kielégíttessenek.

Ily körülmények között a munkások és kinevezettek saját érdekeiket árulnák el, ha nem szervezkednének a legerélyesebb harcra, a legkitartóbb küzdelemre a zsebrák-párt tervéi ellen.

Nevezetes dátuma lesz a szervezett vasutasoknak az április 22-iki, vasárnapi Konzum-közgyűlés.

Nevezetes lesz, mert kideríti, hogy hiába iparkodott a zsebrák-párt a tavaly beválasztott munkás igazgatósági tagok működését furfangosan vádolni és rágalmozni, hogy ők, a régi rendszer veterán tagjai egyedül jussanak vezető szerephez a Konzumban — egyeduralomra nem fognak jutni a Konzumban *soha*.

«A Konzum a tagoké» — ez legyen a jelszó a Konzum vasárnapi közgyűlésén.

A furfangosság és csalafintaság jelszavai hagyják munkástársaikat hidegen. Azzal pedig, hogy a zsebrákok vereség esetén külön konzumokat fognak alapítani, ne törődjenek. Ha a Turtsányi-cég tagjai a Konzumból kilépnek — annál jobb. Ha elviszik magukkal ájtatos hiveiket is, sok és tartós szerencsét kívánunk nekik. Sikerük és szerencséjük lesz, mert ott zavartalanul folytathatják seftelésüket. A Konzumra és ránk nézve

azonban mindez nem baj, a mi Konzumunk azért virágozni fog.

Mi, szervezett vasutasok, nem leszünk ugrasztható baleksei a Turtsányi-féle zsebrák-bandának s ilyen ijesztgetésre meg nem rémülünk. Mi tudunk és akarunk számolni a konzumtagok érdekeivel. Hiába hirdetik uton-utfélen, hogy a munkások laikusok, a munkások éretlenek egy ilyen nagy jóléti intézmény vezetésére; mi ennek ellenére sem kérünk tanácsot, sem józan észet a zsebrák-párti uraktól. Ha azt gondolják, hogy a munkások csak szavazó barmoknak jók s hogy egyedüli hivatásuk őket jól jövedelmező állásba juttatni, mi meg fogjuk mutatni, hogy a szervezett vasuti munkások elég érettek már arra, hogy intézményeiket, az önzetlen kinevezett kartársainkkal együtt önmaguk vezessék és irányítsák.

Nincs közöttünk egyetlen egy sem olyan együgyű, aki a tavalyi közgyűlésünk után azt hitte volna, hogy az évtizedek óta korrupcióban rothadó Konzumot egy év alatt meg lehet reformálni egy kisebbségnek.

A szervezett vasutasok nagy tömege, ma már tisztán látja a zsebrák-párt csalafinta törekvéseit és *maga kezébe fogja venni az önmaga által fentartott fogyasztási szövetkezetet*.

A konzum-kérdés a tagok jólétre emelkedésének a kérdése. A zsebrák-pártnak a konzum-kérdés a zseb és a seft kérdése.

A vasárnapi közgyűlésen az öntudatos vasutasok szervezetének erején mulik, hogy mi legyen a Konzum: jóléti intézmény, vagy egy éhes közkereseti társaság Eldorádója? Vasutasok válaszatok! Azt akarjátok-e, hogy a Magyarország számbelileg legerősebb fogyasztó-szövetkezete egy közkereseti társaságé, vagy a tietek legyen-e?

A választás nem nehéz. Aki a köz s vele a saját érdekére gondol, aki nem akarja, hogy a Kiss-Murányi-Prehoffer-féle rendszer feltámadjon, azzal a jelszóval jöjjön el a Konzum közgyűlésre, hogy **«le a zsebrák-párttal!»**

Szervezeti ügyek.

A szervezkedés diadalutja.

A horvát vasutastestvéreink körében megindult szervezkedési mozgalom hatalmas lépésekkel halad előre. Az eddig elért eredmény jellemzi legjobban azt a fáradhatlan buzgalommal teljesített fontos munkát, melyet a zágrábi vasutas szervező-bizottság végzett. Ez a bámulatos eredmény fokmérője annak a lelkes agitációnak, mely a horvátországi szervezkedés lobogóját győzelemről-győzelemre vitte.

Megalakultak a szervezeti csoportok Károlyváros, Moravica, Fiume, Bród, Vinkovce, Mitrovica, Varasd és Zimony városokban. Tagcsoportok keletkeztek Belovár, Rovisčë, Eszék, Dugoseló, Leskovác és Körös állomásokon. Tehát 14 állomáson, műhelyben, raktárban, pályafentartásnál és fűtőházban sikerült a szervezett vasutasok csoportját megalakítani. A szervezeti csoportoknak 1000 tagja van, Egy ezer horvát vasutas testvér csatlakozott a lelkes agitáció folytán a szervezett vasuti munkásság lobogója alá.

Hogy mily eredményesen működik a zágrábi vasutas szervező, legjobban bizonyítja az is, hogy horvát testvér-lapunk, mely alig nyolc hónap előtt keletkezett, ma már 1000 előfizetővel dicsekedhetik.

Üdvözöljük a szép sikerért a zágrábi vasutas szervező-bizottságot és köszöntjük horvát vasutas testvéreinket!

KONZUM-ÜGYEK.

(Még 48 óra!)

Mire lapunk az lovasó kezébe kerül, alig negyvennyolc óra választ el bennünket a döntő ütközettől, a Konzum ezidei közgyűléstől. Ezt a negyvennyolc órát sem szabad parlagon hevertetni. Minden céltudatos munkástársunk tisztába lehet vele, hogy mi kerül ezuttal döntésre. Nemcsak arról van szó, hogy a mi nagy intézményünk, a Konzum, pizsokba és romlottságba pusztuljon-e, vagy pedig hatalmas és erős támasza és segítője legyen-e az összes vasuti alkalmazottaknak, hanem még sokkal többről, a vasuti munkások szervezetének az életképességéről kell most a tűzpróbát letenni. Most kell bizonyítani, hogy mennyit fejlődött egy esztendő óta a szervezetünk, mennyit erősödött az összetartásunk.

Nemcsak a Konzum pusztulásáról, vagy föllendüléséről, hanem a *vasuti munkásbecsületről* lesz döntés a legközelebbi vasárnapon, a Konzum közgyűlésén.

Érezze ezt át minden egyes öntudatos vasuti munkás és a hátralévő negyvennyolc órát használja fel a munkásbecsület megmentésére és a Konzumnak a zsebrákok kezéből való kirágására.

Hiszzen majdnem kétségtelen dolog, hogy *Turtsányiék* minden erőlködése és furfangja dacára a szervezett vasutasok fognak győzni. *De ennek a győzelemnek olyan fényesnek kell lenni*, hogy egyszersmindenkorra elmenjen a kedve a zsiromdistáknak attól, hogy még kísérletet is tegyenek a Konzum kezéhez kerítéséhez.

Be kell bizonyítani, hogy a *Konzum a tagoké*, akik féltékenyen vigyáznak, nehogy nagy szövetkezetünk egy érdektársaság karmai közé kerüljön. Ezért kell még az utolsó 48 órát is kihasználni, hogy mennél teljesebb legyen a győzelem.

Ez a fölhívásunk főképpen a *budapesti munkástársaknak szól*, szombatot és vasárnap délelőttöt becsületes és szorgos agitációra használják ki.

A budapesti munkástársak mintegy 8000 üzletrész birtokában vannak, amelynek eddigelé csak mintegy feléről vették ki a közgyűlési igazolványt.

Hát a többi Konzumtag alszik? Az utolsó két napot arra használják föl munkástársaink, hogy kivétsék az igazolványokat azoktól, akik még nem váltották ki és az igazolványokat a meghatalmazó aláírással együtt juttassák a kezeink közé.

(Az üzletjelentés.)

A Konzum múlt évi üzletjelentése nem igen jobb, mint a tavalyi volt. Értelhető a dolog, mert:

1. A szervezett vasutasok bizalmi emberei kisebbségben voltak az igazgatóságban (24 közül 8 tag) és a végrehajtó bizottságban (7 közül 1 tag) tehát csak az ellenőrzés szerepére voltak utalva, az alkotás lehetőségéből ki voltak zárva.

A régi rendszer emberei vezették az 1905. évben az üzletvezetést, *Prehoffer* szellemében. Prehoffert csak későn lehetett megugrasztani.

3. Egy nap alatt nem lehet kijavítani azt, amit 23 éven át elrontottak.

4. Gyökeres, teljes átalakításon kell a Konzumnak keresztülmennie, hogy más eredményt mutasson fel, mert most olyan, mint egy ócska, rozszant hordó, amelyből ezer lyukon szivárog el a víz.

Az üzleti jelentést és a jövő évi költségvetést ezen a közgyűlésen tudomásul kell tehát még vennünk. Majd a jövő közgyűlés már az új rend biztató jeleit fogja mutatni.

(Az indítványok.)

A közgyűlésen tárgyalásra kerülő indítványok közül azok, amelyeket most az igazgatóság terjeszt be, nem mások, mint a múlt esztendei indítványaink, a *nyereség-visszatérítés* dolgában. Ismeretes, hogy azokat a múlt évi közgyűlés nagy szótöbbséggel elfogadta, de valami rosszlelkű zsebrákpárti akadékoskodása folytán megvalósítható nem volt. *El kell tehát az idei közgyűlésen újra egyhangulag fogadni.*

A tagok akarata fog győzni, nem pedig egyes árulók akadékoskodása.

Van egy másik indítvány is, két ismeretlen tag, *Verbir Béla* és *Nasze József* adták be. Ezeket el kell vetni, nincs rájuk szükség.

(A közgyűlés előtt.)

A szervezett vasutasok pártjának a főhadiszállása a *Kerstner Márton-féle* vendéglőben lesz, a *Kalvária-tér 18. sz. alatt.* Oda jöjjenek tagtársaink **nagyon korán**, déli 12 órakor és onnan együttesen megyünk a közgyűlésre.

(Tudnivalók.)

A Konzum közgyűlése vasárnap, e hó 22-én délután lesz a *Máv. gépgyár* éttermében, a *Kőbányai-uton.*

Csak az vehet részt a közgyűlésen, aki kiváltotta igazolványát. Az igazolványokat a Konzum irodájában, *VI., Izabella-utca 50. I. emeleten* lehet kivenni.

Akik még eddig nem váltották ki igazolványukat, tegyék meg sürgősen, hogy egy szavazat se menjen kárba. Aki a közgyűlés napjáig bármely okból nem vehette ki igazolványát, az még a közgyűlés elején is kivetheti, ha magával hozza igazolás végett tagsági könyvét.

A közgyűlésen csak azok vegyenek részt, *akik mindvégig ott maradhatnak, és ha éjjelig is eltart a közgyűlés.*

Nekünk, szervezett vasuti alkalmazottaknak már korán, 12 órakor délben ott kell lennünk a közgyűlés helyén.

Az igazoló-bizottság, amelynek be kell mutatni az igazolványokat, már egy órákor megkezdik működését.

Mindenkinek annyi a szavazati joga, ahány részjegye van, de husznál több szavazatot senki sem gyakorolhat.

Aki nem jelenhet meg személyesen a közgyűlésen, szavazatát más tagra is átruházhatja, de ilyen meghatalmazással együtt sem lehet senkinek több husz szavazatnál.

Aki tehát nem jelenik meg a közgyűlésen, az ruhazza át megbízható tagtársra szavazatát, vagy pedig küldje be az igazolványát a Magyar Vasutas szerkesztőségébe, *VII., Csömöri-ut 28. sz. alá*, de előbb írja alá az igazolvány hátlapján a nevét.

A közgyűlésen csak a szervezett vasutasok indítványait kell elfogadni, csak a szervezet jelöltjeire szabad szavazni. Azokat a szavazólapokat, amelyeken *Turtsányi Pál, Sarlay*

János, Breuer-Barabás Ferenc és *Somogyi Henrik* nevei disztelenkednek, ronggyá kell tépni.

A szervezet szavazólapjait a helyszínén fogjuk kiosztani.

LEVELEZÉS.

Budapest, K. p. u. (A mozdonytisztítók helyzete). Hogy ha a Máv. igazgatóságának van egy csepp kis érzése a robotoló munkásai helyzete iránt, kérjük, szivlelje meg ezen következő sorokat: Ha igaz az a közmondás, hogy a «szegény ember sorsát a boldog Isten bírja», akkor a szegény mozdonytisztító munkások sorsát még az uralmi tennél is nagyobb ur, a fűtőházi főnök ur tudja. Legalább arra kell következtetni, mert a mozdonytisztítóknak a százalék illetményeinek rejtélyét csak a fűtőházi főnök ur tudja. Nem hihetjük, hogy az valami hét pecsétetes állami titkot képezne, de valami más mellékes céljának kell, hogy legyen, mert ezen titokzatos rendszerhez jobban ragaszkodnak, mint valami kehes ló az életéhez. A munkások jogos kérelmeit semmibe se veszik, és ha a rendes napibér megállapítása iránt kérvényeznek, az a papirkosárba kerül. Ily formán hiába az a sok miniszteri és elnök-igazgatói ígéret, hogy a munkásoknak joguk van helyzetük érdekében szervezkedni és kérvényezni, ha egy főmérnök ur azt leinteti. Ismételten kérjük a Máv. igazgatóságát, hogy vizsgálja meg a mozdonytisztítók jogos és igazságos kérelmét és adjon módot rá, hogy a rendes szolgálati úton mindenkor előadhassák a kérelmeiket. Éppenséggel érkezett az ideje, hogy minden egyes szolgálati főnök respektálja az elnök-igazgató ur szavait és rendeleteit. Vagy talán a rendeletek csak a munkásokra kötelezők?

Kőbánya. (Felső-pályaudvar). Az itteni osztály-mérnök, *Góth Lajos* ur azok közé a zsirondista urak közé tartozik, akik fűt-fát ígérek, ha a népszerűség vadászat ideje eljön, de ha szemben találják magukat a munkássággal, ha jóindulatukat kéri a munkásság, ha az ígéretük beváltására kerül a sor, kitör belőlük a valódi hős: a zsarnok, aki előtt a munkás nem ember.

Az itteni pályamunkások, akik 6—7 év óta robotolnak a Máv. szolgálatában, akik bizonyára testetölőbb munkát végeznek, mint a mérnök ur, 70 krajcár napibér mellett sanyarognak. Arra a «merészségre» gondoltak a pályamunkások, hogy bérjavítást kérnek. Teljes bizalommal fordultak a munkásbarát zsirondistához. Mi lett az eredmény? Az, hogy megfenyegette őket a mérnök ur. Azt mondta, hogy valamennyit el fogja bocsájtani. Legyen belőlük kenyértelen koldus, amiért a 70 krajcárnál nagyobb napszámról mertek álmodozni.

Mit szólnak ehhez a zsirondista urak? A munkásság feljegyzi ezt a nagy jóakaratot és nem felejt el. Majd jön idő, hogy a munkás is ember lesz, akár akarja *Góth mérnök* ur, akár nem. Most pedig kíváncsian várjuk, lesz-e bátorsága elzavarni azokat a munkásokat, akik kérni merészeltek.

Arad. (Az évi szabadság.) A vasuti munkás évi szabadságára vonatkozó szabályzat betartására hiába hívta fel az apró vasuti basák szives figyelmét. Az igazgatóság még mindig késik és nem intézkedett, hogy ezt a dolgot minden vasuti basa egyformán értse meg, mert jelenleg úgy értik, ahogy nekik jól esik és nekik csak úgy esik jól, ha a munkásság rovására félreértik.

Már a múlt alkalommal is megirtuk, hogy a napidijasoknak és napibéréseknek jár a nyolc napi szabadság anélkül, hogy napidijaikat vagy napibérüket elveszíték. A vasuti főnök urak fejébe sehogyan se megy ez a rendelkezés. Az aradi főnökség már a múlt alkalommal is félremagyarázta. Ő csak olyannak ad nyolc napi szabadságot,

akit nem kell helyettesíteni. Csodálatos! Mintha a vasutnál olyan munkások volnának, akik — ha csak egy napra is kihuzzák a lábukat — helyettes nélkül is megvolnának; mintha csupa fölösleges munkát végző embereket tartana a Máv. Ha a főnök ur szabadságra megy, kell-e helyettesíteni, avagy ő teljesen fölösleges személy a vasutnál és nem is kell helyettesíteni, mikor szabadságra megy? Az meglehet, hogy a főnök ur ezen az alapon vakációzik, de a munkásság így sohse juthatna a 8 napi szabadság idejéhez, amihez joga van.

A napokban *Kohn Fülöp* munkástársunk jutott valahogyan hat napi szabadsághoz. A főnök ur megadta neki, de hogyan? Ugy hogy a szabadságos napokra is jár teljes napibéréből 40 százalékos levont és csupán 60 százalékkal dugták ki a szemét.

Tudják az urak, hogy ez jogtalanság, hogy ez munkásnyuzás? Ugy látszik nem tudják s éppen ezért ideje volna már, hogy a vasuti igazgatóság a gyöngébbek kedvéért ezt megmagyarázza.

GYÜLÉSI TUDÓSÍTÁS.

Fiume. A szervezkedés ereje és hatalma szépen nyilvánult meg a fiumei vasuti munkásoknál. Az öntudatra ébredésüknek szép és követendő példáját mutatták meg a fiumei munkások legutóbbi gyűlésükön, ahol több mint 200 vasuti munkás vett részt.

A gyűlést az egybehívók nevében *Mazsanic István* üdvözölte, elnöknek *Tenk*, jegyzőnek *Kozics* munkástársunkat ajánlta amit a gyűlés el is fogadott.

A gyűlés első szónoka *Kiss Miklós* munkástársunk volt, ki a meggyőződés teljes erejével ismertette a vasuti munkások jogos törekvéseinek szükségességét.

Utána *Turkovic*s munkástárs magyarázta ugyanazon igazságokat horvát nyelven. Felszóalt még *Marzsanic* munkástárs, fejtegetvén, hogy csalták törbe őket az urak sztrájkba s ajánlja munkástársainknak, hogy csak a szervezkedést igyekezzenek előmozdítani, akkor fognak eredményeket is elérni.

A gyűlésen jelen volt a fűtőház főnöke is és beismerte, hogy a szolgálati főnök urak tévedtek a munkások szervezkedésének célja felől és maga részéről örül, hogy a munkások nem közönyösek saját helyzetük iránt. A gyűlés végén megválasztották a következő szervező-bizottságot: *Penka, Sooti, Frankovič, Döbörgazi, Janda, Kozič, Žilič, Ivankovič, Maranc, Horvatin, Hofbauer, Mihelčič, Marsanič, Erespi, Snidaršič, Željcznik, Šikič, Dianič* i *Turkovič* Ivan. A gyűlés hatalmas sikere után, bátran remélhetjük, hogy Fiume szervezkedésünknek hatalmas védbástyája lesz. Csak a megkezdett uton előre igyekezzenek fiumei munkástársaink szervezetüket erőssé és nagygyá tenni.

VEGYES.

Köszönetnyilvánítás. *Róth Dávid* urtól hatvanöt korona és husz fillért férjem segélyezésére átvetem, mely összegért ezuton mondok köszönetet.

Rpalota, 1906 ápril 5. *Pepera Balázsné.*

A debreceni szervezett vasuti munkásság 1906 évi március 31-én fényesen sikerült mulatságot rendezett a Vasuti munkások országos szövetsége helyi csoportja javára. Ezen alkalommal előadásra került *Hayersmannak* «A 80-as szám» című 1 felvonásos drámai jelenete, melyet a jelenlévő közönség nagy figyelemmel és érdeklődéssel kísért. A szereplők áthatva a színműben rejlő igazságoktól, fényesen oldották meg feladatukat. A mulatság 500 korona tiszta jövedelmet hozott. E szépen sikerült mulatság dicséretére válik mindazoknak, kik a siker érdekében közreműködtek.

A mulatságon felülfizettek: *Mihálovics Jenő* gyógyszerész 15, *Áradszki Márk* ellenőr 2, *Faragó György* 6, *Boldizsár János* vendéglős 5, *Stefánovics János* kereskedő 4, özv. *Vass Andrásné* 3, *Láber Mihály* Máv. hivatalnok 2, *V. H., S. T. 2*, *Bör Péter* 2, *Háuszeeher Ferenc* 2, *S. M. 2*, *László Ferenc* őrmester 3, *Erdei György* 2, *Klein Sámuel* 2, *Kiss István* 1, *Szabó György* 1, *M. F. 1*, *Szabó Lajos* 1, *Győri N. 1*, *Szabó József* 1, *Klein Ferenc* Nyiregyháza 3, *Szobószló Ferenc* 1, *Kabai János* 1,

Püspök István 1, Fülöp István 1, Katona Imre 1, Trekup János 1, Ötvös Józsefné 1 k, Zborofszki Albert 80, Szolnoki Imre 60, Kopján József 40, Pózsár József 60, Reiner Aladár 40, Gabányi István 20, Huszti Lajos 20 f, Kiss József 1, Jonász Mór 1, Rezmések Károly 1, Sáska Imre 1 k, Szilva István 80 f, Antal Ferenc (Érsekújvár) 2, N. R. M. 3, Nagy Sándor művezető 1, Ari Lajos 1, Nagy József 1, Saff János táncitanító 2, Palares Gyula 1, Csöreg Péter 1, Adám Ferenc 1, Keller Jakab 2, Csomor Gyula 1, Papmárt Antal 1, Tomek Sándor 1, Navák Gyula 2, Kátha Imre 1, Toth Sándor 1, Berinstet István 1, Kovács Lajos 1, Dankó Béla 3 k, Péntes Imre 40 f, Oroszi Gábor 2 k, Osváth Gyula 60 f, Balog D. 1 k, összesen 106 k, melyekért ez uton is köszönetet mond a rendezőség.

INNEN-ONNAN.

Az alkoholtartalmu italok teljes betiltása történt meg Németországban a vasuti ázemekben. Nemcsak azoknak tiltották el, akik a vasuton végeznek szolgálatot, de azoknak is, akik bármily munkát végeznek, legyenek azok hivatalnokok, vagy segédhivatalnokok, vagy munkások. — Ebben a tilalomban csak az a sajnálatos, hogy szükség volt rá Németországban is és nálunk is szükséges volna, pedig a vasutasok maguktól is rájöhetnének arra, hogy a szesz ártalmas, lassan ölő méreg.

+ **Vasutassors.** Ruttkáról jelentik: Matulay Rezső géplakatos egy mozdony alatt foglalatostkodott, de mielőtt onnan elbujhatott volna, a mozdony megindult és agyonzúzta a géplakatosot. A szerencsétlen ember még csak három napja dolgozott a fűtőházban. — A váradi-velencei állomásról Nagyváradra préselt szénrakományt akartak szállítani. Nyiri István, a nevezett vasut fékezője a rakományt tartalmazó kocsi egy másikhoz akarta kapcsolni s ez okból a két kocsi közé ment. Bekapcsolás közben a szénrakomány megcsuszott s vagy 15 bál széna lehullott s Nyirire esett, kit a lehullott széna lenyomott s ennek folytán homlokán és derekán megsérülve az izraelita kórházba szállították. Sérülései súlyosak.

+ **Megtámadott pályáőr.** Kemény harc játszódott le tegnap a közszegi vasut utvonalon. Szabó József pályáőr Kehner Viktor és Lehner Ferenc megtámadták azért, mert a pályáőr lekergette őket a vasuti sínekről. A két támadó a vasuti töltésről a mély árokba dobta Szabót, aki oly szerencsétlenül esett el, hogy bal lába eltört. A mentők a kórházba szállították. A két Lehner ellen a büntető feljelentést megtették, de ez a feljelentés nem gyógyítja már meg a törött lábat, melynek gazdája saját testi épisége árán is köteles megvédeni a vasut holmiját.

Vasuti jegy-gép. Rómából írják, hogy Piscicelli Roberto, a hires olasz feltaláló egy gépet talált fel, amely ha esetleg beválik, gyökeres változásokat fog előidézni a vasuti állomások pénztári rekeszeiben. Jelenleg ugyanis több ezer különféle távolságra, osztályra, árra kiállított vasuti jegyet kell az illető hivatalnoknak rendkívüli pontossággal, szinte bántóan tartani az utazó közönség rendelkezésére. Ez azután nemcsak hogy megdrágítja a vasuti jegyek előállítását, hanem helyet is foglal el és a hivatalnokok figyelmét is a legnagyobb mértékben lekötöti. Az új gépnek az a célja, hogy segítségével a vasuti jegyek egypár kéznomással egy vastag papírszalagon külön-külön legyenek nyomathatók. Az így nyomtatott vasuti jegyen rajta van a kiadóállomás és a rendeltetési állomás neve, a kiadás ideje, a jegy száma, az osztály megnevezése, az óra és esetleg még egyéb megjegyzések. A gépben egy másik szalag is van, amely a kiadott jegy másolatát adja ellenőrzés céljából. Legközelebb a Róma és Nápoly közti utvonatra alkalmaznak ilyen gépet, amelynek a működési képessége is meglehetősen nagy, mert 400 különféle jegyet képes előállítani. — Ez a gép is, mint minden gép, haladást jelent a kultúrában, erőmegfakartást az embernek, de egyszersmint kevesebb alkalmazott fizetését is jelenti a vasutaknak, tehát több munkanélkülit. Ha azonban a pénztári alkalmazottak munkaidejük leszállítását ki fogják vinni, elkerülik a munkanélküliséget és élvezik a gép előnyeit is.

+ A nyitva maradt sorompó. A kelenföldi állomás közelében egy teljes sebességgel robogó mozdony elgázolt egy téglát szállító teherkocsit, mely összetört, Tábori Gyula 30 éves kocsis pedig meghalt. A rendőri nyomozás megállapította, hogy a sorompó nyitva volt, az első sínek mentén hosszú kocsisor állott és Tábori nem látta a közeledő mozdonyt. A rendőrség nyomban kihallgatta Bese Ferenc sorompóőrt, aki azzal védekezett, hogy az állomásról semmiféle jelzést nem kapott a sorompó leeresztésére. Védekezése igaznak bizonyult. Kiderült, hogy a harangjelző készülék elromlott. A rendőrség most abban az irányban nyomoz, hogy kit terhel a felelősség?

A vasutasok cukorbetegsége. Dr. Smith new-yorki orvos már 1886-ban rámutatott arra a körülményre, hogy a vasuti gépészek (gépvezetők), izgalmas munkájuk következtében igen sűrűn esnek cukorbetegre. Dr. Navane francia orvos ezt a vizsgálatot most megerősíti és kimutatja, hogy még egyéb foglalkozásuk közül 1000-re esik 3 cukorbeteg; addig a vonatvezetők és általában a vasuti kísérő személyzetnek 12—13 százaléka szenved ebben a bajban

Kiadóhivatali üzenet.

Mindenkinek. Felkérjük azon munkástársainkat, kik szervezetünkkel levelezésben állnak, jövőben az általuk beküldött levelekben a kiadóhivatal és szerkesztőség részére ne egy lapra írják közlendőjüket hanem mindegyik részére külön-külön. A két dolog, azért természetesen egy borítékba tehelik. Ismételve figyelmeztetjük vidéki bizalmiférfiainkat, hogy a szervező-bizottság címére érkező küldeményeket a posta nem kézbesíti, tehát csakis a kiadóhivatal címére küldjenek mindennemű küldeményeket.

Hátralevő előfizetőinket felkérjük az előfizetést rendezésére, mert a jövő hóban beszüntetjük a lapküldést.

A Szövetség-alap javára

ujabban a következő adományok gyűltek egybe:

Érsekújvári munkások: Klima Gyula 1 k, Szigeti József 1 k, Szudranda Gusztáv 60 f, Kikus Gyula 1 k, Nagy Imre 40 f, Tóth László 30 f, Schweiger Ferenc 40 f, Kuncz József 60 f, Szkovronszky János 2 k, Ölteczki József 1 k, Magyar Antal 1 k, Schimanek Béla 80 f, Gáspár Ferenc 60 f, Czako Iván 80 f, Schimanek Ferenc 1 k, Prokopecz József 1 k, Pacsikovki Péter 60 f, Kárjác Mihály 40 f, Kristóti József 20 f, Prohászka József 20 f, Kukán István 20 f, Zálesák József 1 k, Mapuck Lajos műhelyi 1 k, Banyák Pál 20 f, Ivanics János raktári 20 f, 22 fűtőházi munkás 5·80 k, összesen 17·50 k.

Camerál, Moravicai Műv. alkalmazottak: Pasaricik Antal 40 f, Stech Károly 40 f, Harl Miksa 1 k, Rakovics György 40 f, Farkas Márton 40 f, Veneusz Bálint 1·20 k, Mokri Péter 1 k, Petrovics Simon 40 f, Jaksics Mihály 30 f, Gede István 50 f, Hitter Antal 60 f, Gábrics Géza 40 f, Koncz János 40 f, Mihály Tosics 20 f, Gallik János 20 f, A. Podgornik 1 k, Ciganics Ferenc 40 f, Peer József 40 f, Iván Kornelut 20 f, 1-ső gyűlésen fenmaradt 3·20 k, országos értekezletről fenmaradt 120 k, összesen 14·30 k.

Kolozsvári szertári munkások: Bodó Lajos 1 k, Leithgéb János 40 f, Mihalczy János 40 f, Marosán László 20 f, Pap Tamás 40 f, Havadi Lőrinc 40 f, Kiss Gábor 1 k, Boncz Ferenc 40 f, Szép Mihály 40 f, Szabó Károly 40 f, Sárközi Márton 40 f, Vlai János 1 k, Bodó József 30 f, Hallom László 20 f, Tóth Vince Márton 20 f, Lőrinczy József 60 f, Ambrus Zsigmond 60 f, Száv János 40 f, Rusz Gergely 1 k, Józsa János 40 f, Fosztó János 30 f, Gráuer Gergely 40 f, Fosztó György 80 f, Szász Márton 40 f, Berky János 50 f, Kozma István 50 f, Marosán János 30 f, Benke János 1 k, Tóth András 40 f, Oltyán Simon 20 f, Pozsár Mátyás 40 f, összesen 15·30 k.

Ferencvárosi fiókmuhely munkásai: Bogárdi József 1 k, Horváth János 1 k, Hecceg Márton 60 f, Weisz Vilmos 1 k, Amstelgruber 1 k, Grosz 60 f, Kuhár Géza 80 f, Bajnok Béla 1 k, Somogyi József 40 f, Csontos János 60 f, Pohner Ödön 60 f, Vacsi Béla 1 k, összesen 9·60 k.

Egyesek adománya: Kobza András 40 f, Reizinger Mátyás 1 k, Aradról érkezett Molnár János nyugalm. p. felv. elhalt neje koszorújára gyűjtött összegből fenmaradt 1·20 k, összesen 2·60 k.

Ujabb adományok összege ... 59.30 kor.
Hozzáadva az eddigi gyűjtött ... 3450.50 kor.
Végösszeg ... 3509.80 kor.

Szerkesztői üzenetek.

A felelős szerkesztővel értekezni lehet minden hétfőn, szerdán és szombaton este 6—8 óráig.

Gémes Sándor rugó-kovács urnak Zágráb! Értesültünk arról, hogy ön még mindig nem hagyott fel kétszínű, alattomos szokásaival. Még most is erénynek tartja az árulkodást, a hizelgést, ahelyett, hogy igyekezne enyhíteni a multban elkövetett bűneit azzal, hogy munkástevérei érdekeiért sikraszállana, — ellenkezőleg cselekszik és rosszakarátával, amely tán irigységnek is nevezhető, meg-hiusítja azt, hogy a fárasztó, nehéz munkában sany-lódó kovács-segéd munkások némi javítást kapjanak, azzal igyekszik művezetőjét lebeszélni, hogy ön is sokáig dolgozott 1·20 K napibérért, ne felejtse el, hogy abban a régi jó világban még a számbőr is olcsóbb volt. Ideje volna már, ha megtanulna kissé gondolkodni, hogy a jövőben hasonló ostobaságok elkövetésében, ha szíve nem is, de az esze meg-akadályozza.

Hatvani munkásoknak. Azon szomorú hírt kapjuk, hogy önök közt van egy pár megtántorodott, aki hisz a zsirondisták üres ígéreteinek. Nem mi reánk szomorú ez, hanem azokra, akik elhiszik azokat a meséket, mert hiszen a mi szervezetünk már sokkal erősebb, mint sem egy pár megtántorodott embert megérezne. Kutyából nem lesz szalonna, zsirondistából nem lesz munkásbarát. Nem tapasztalják ezt munkástársaink a hivatalnok urak részéről saját bőrükön.

Érdeklődő. Téved. Legalább eddig úgy áll a dolog, hogy T—i ur is fellép s megválasztása több mint bizonyos. Értesülésünk szerint ugyanis összes hitelezői egy kerületbe mentek lakni azért, hogy közösen munkálkodhassanak T—i ur mandátumának a megkaparításán és ily uton jussanak a pénzükhöz. Innen van az, hogy T—i ur kerületében oly sok buzgó kortes szaladgál s az is igaz lesz, hogy megválasztásának a választói rendkívül örülni fognak. Ki ne örülne annak, ha a pénzéhez hozzá-juthat, ha mindjárt képviselővé kell is választatni az adósát?

Vasutasok indulója. Igen szép vers, csak az a baja, hogy a javarészt néhány hónappal előbb megírta Csizmadia Sándor.

A főnök ur felesége. Nem lapunkba való.

Felelős szerkesztő: Farkas Izor.

Laptulajdonos: A magyar vasutas-szervezet.

Braucz Döme könyvnyomdája Budapesten, VII., Amazon-u. 6—8

Értesítjük előfizetőinket, hogy szerkesztőségünkben (VII., Csömöri-ut 28. sz., 1. emelet, ajtószám 4.) minden csütörtökön este 7—8 óráig

ingyen jogi tanácsot

kaphat minden előfizetője a MAGYAR VASUTAS-nak. Vidéki előfizetők levélben fordulhatnak jogi tanácsér lapunk szerkesztőségéhez. A Magyar Vasutas jogtanácsosa KADOSA MARCELL dr. (Ó-utca 48., földszint).

HAZAFISÁG ÉS NEMZETKÖZISÉG

Írta: Garami Ernő.

--- Ára: 4 fillér. ---

Alkotmányt Magyarországnak!

„Minő az igazi népképviselőt?”

Írta: Bresztóczy Ernő. — Ára: 6 fillér.

Kaphatók:

a „MAGYAR VASUTAS” kiadóhivatalában,
BUDAPEST, VII., Csömöri-ut 28.